Lietas Nr. A420336512
AA43-0447-15/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 12.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Konošonoka,
tiesneses I.Amona un S.Gintere,

piedaloties pieteicējas SIA „Pohjola Finance" pārstāvēm zvērinātai advokātei Alisai Leškovičai un Zinaidai Mihejevai, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Ievai Lapiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Pohjola Finance" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 29.septembra lēmuma Nr.22.4.6/66828 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Valsts ieņēmumu dienestam novirzīt citu nodokļu segšanai SIA „Pohjola Finance" pārmaksāto uzņēmumu ienākuma nodokli 8685,21 *euro* (6104 latu) apmērā, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 5.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Somijā reģistrēts komersants „Pohjola Finance Oy" atvēra filiāli Latvijā – „Pohjola Finance" (filiāle reģistrēta komercreģistrā 2004.gada 2.jūlijā, likvidēta 2009.gada 24.septembrī), kura nodarbojās ar līzinga pakalpojumu sniegšanu.

Somijas komersants „Pohjola Finance Oy" 2009.gada 28.februārī nolēma filiāles mantu, tiesības un saistības (arī radušos zaudējumus 1 194 735 latu apmērā) nodot pieteicējai SIA „Pohjola Finance". Somijā reģistrētais komersants „Pohjola Finance Oy" ieguva pieteicējas pamatkapitāla daļas apmaiņā pret mantisko ieguldījumu pamatkapitālā.

Somijas komersants „Pohjola Finance Oy" 2009.gada 30.septembrī tika reorganizēts un pievienots Somijā reģistrētam komersantam „Pohjola Bank Plc", kas pārņēma visas komersanta „Pohjola Finance Oy" tiesības un saistības, tajā skaitā kapitāla daļas SIA „Pohjola Finance".

[2] 2011.gada 1.augustā SIA „Pohjola Finance" Valsts ieņēmumu dienestā iesniedza pieprasījumu par uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksas 6104 latu apmērā, kas izveidojusies par 2009. un 2010.gadu, novirzīšanu citu nodokļu, nodevu vai obligāto maksājumu veikšanai.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Rīgas Pārdaugavas klientu apkalpošanas centra 2011.gada 19.augusta lēmumu Nr.8.21.3.2/51649 pieteicējai uzlikts pienākums precizēt 2009. un 2010.gada uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas, norādot, ka apliekamais ienākums nevar tikt samazināts par filiāles Latvijā „Pohjola Finance" iepriekšējo periodu zaudējumiem.

Nepiekrītot šim lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja augstākā iestādē.

[3] Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 29.septembra lēmumu Nr.22.4.6/66828 pieteicējai uzliktais pienākums precizēt deklarācijas atstāts negrozīts. Lēmumā arī konstatēts, ka pieteicējai neveidojas uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksa.

Lēmumā norādīts, ka SIA „Pohjola Finance" vienīgais dalībnieks „Pohjola Bank Plc" 2009.gadā veica mantisko ieguldījumu tās pamatkapitālā, ieguldot „Pohjola Finance" Latvijas filiāles (kuras vienīgais dalībnieks arī ir „Pohjola Bank Plc") mantu, tiesības un saistības Latvijā. Tātad Somijas komersants „Pohjola Bank Plc" ārvalstu filiāles mantu, tiesības un saistības Latvijā nodeva pats sev (darbības nozares nav nodotas citai (iegūstošai) sabiedrībai). Līdz ar to nav izpildījušies likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14. un 19.daļas nosacījumi un nav notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana.

[4] SIA „Pohjola Finance" vērsās tiesā, lūdzot atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 29.septembra lēmumu.
Pieteikumā norādīti šādi argumenti.
[4.1] Valsts ieņēmumu dienests 2009.gada 21.decembrī akceptēja, ka Somijā reģistrētā komersanta filiāles pievienotās

vērtības nodokļa pārmaksa tiek pārnesta uz SIA „Pohjola Finance", jo ir notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana. SIA „Pohjola Finance" kā nodoto saistību un pamatlīdzekļu pārņēmēja ir tiesīga pieprasīt pārņemtās Somijā reģistrētā komersanta filiāles pārmaksāto pievienotās vērtības nodokli. Valsts ieņēmumu dienests nespēj atšķirt vienu juridisko personu no vairākām atsevišķām juridiskām personām.

[4.2] Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" piemērošanas vajadzībām saimnieciskās darbības veida nodošana var notikt ne tikai starp Latvijā reģistrētām kapitālsabiedrībām, bet arī starp Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrībām. Somijā reģistrētais komersants „Pohjola Bank Plc" atbilst visiem likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 19.daļas 2.punktā izvirzītajiem kritērijiem un ir rīkojies atbilstoši likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļai. Ja uzņēmums nodarbojas ar vairākiem ekonomiskās darbības veidiem, tad, nododot visu mantu un saistības, kas attiecas uz vienu no šiem darbības veidiem, ir jāuzskata, ka ir notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana. Arī pieteicējas gadījumā ieguldīšanas pamatkapitālā objekts bija nevis Somijā reģistrētā komersanta filiāle, bet gan filiāles saimnieciskās darbības veids, ar to saistītā manta, tiesības un saistības – viss filiāles līzinga bizness Latvijā. Pēc minētā ieguldījuma veikšanas, Somijā reģistrētā komersanta filiālē aktīvu un saistību vairs nepalika. Saskaņā ar Komerclikuma 22.pantu filiāles pazīmes ir organizatoriskā patstāvība un nošķirtība no galvenā uzņēmuma.

[4.3] No likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 6.^{2}panta un 14.panta 11.^{1}daļas izriet, ka zaudējumus, kuri attiecas uz nodoto saimnieciskās darbības veidu, var pārņemt arī tad, ja saimnieciskās darbības veidu (Somijā reģistrēta komersanta filiāle) Latvijas iegūstošai sabiedrībai (SIA „Pohjola Finance") nodod citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents (Somijā reģistrēts komersants). Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 14.panta pirmā daļa paredz, ka šādus zaudējumus var segt hronoloģiskā secībā no nākamo astoņu taksācijas periodu apliekamā ienākuma. Tāpēc SIA „Pohjola Finance" ir tiesīga pārņemt Somijā reģistrēta komersanta filiāles iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus. Līdz ar to Valsts ieņēmumu dienesta prasība labot 2009. un 2010.gada uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas ir prettiesiska.

[4.4] Juridiska persona ir noteiktu mērķu īstenošanai nodibināta un likumā par tiesību subjektu atzīta organizācija vai mantisko vērtību kopums, kas par savām saistībām atbild tikai ar savu mantu. Sabiedrība neatbild par dalībnieka saistībām, un dalībnieks neatbild par sabiedrības saistībām. Turklāt atbilstoši likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļai viens no saimnieciskās darbības veida nodošanas kritērijiem ir tas, ka darbības nozare tiek nodota apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības kapitāla daļām vai akcijām. Līdz ar to pārvedošā sabiedrība jebkurā gadījumā kļūst par iegūstošās sabiedrības dalībnieku.

[5] Valsts ieņēmumu dienests tiesai iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 5.novembra spriedumu pieteikums apmierināts, atceļot pārsūdzēto lēmumu daļā par pienākuma uzlikšanu SIA „Pohjola Finance" iesniegt 2009. un 2010.gada uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju precizējumus un atzīstot par prettiesisku lēmumu daļā, ar kuru atteikts novirzīt citu nodokļu maksājumu segšanai SIA „Pohjola Finance" pārmaksāto uzņēmumu ienākuma nodokli 6104 latu apmērā.

Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[6.1] Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļa nosaka, ka saimnieciskās darbības veida nodošana ir process, kad sabiedrība (pārvedošā sabiedrība), nebeidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod vienu vai vairākas savas darbības nozares citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu. Darbības nozare ietver visus tos sabiedrības aktīvus un pasīvus, kas no organizatoriskā viedokļa ir patstāvīgs ekonomiskās darbības veids.

[6.2] No 2009.gada 28.februāra pieņemšanas un nodošanas akta izriet, ka „Pohjola Finance Oy" nodod un pieteicēja pieņem visu „Pohjola Finance Oy" filiālei Latvijā „Pohjola Finance" nodalīto mantu, tiesības un saistības (*lietas 38.lapa*). No lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka „Pohjola Finance Oy" ieguva pieteicējas pamatkapitāla daļas apmaiņā pret mantisko ieguldījumu pamatkapitālā ar visu „Pohjola Finance Oy" filiālei Latvijā „Pohjola Finance" nodalīto mantu, tiesībām un saistībām (*lietas 38., 92.-95.lapa*).

Valsts ieņēmumu dienests nav apšaubījis faktu, ka pieteicēja pārņēma „Pohjola Finance Oy" filiāli Latvijā „Pohjola Finance" apmaiņā pret kapitāla daļām, uzskatot, ka filiāle netika nodota citai sabiedrībai, jo pieteicējas vienīgā dalībniece ir „Pohjola Bank Plc", kas ir „Pohjola Finance Oy" tiesību un saistību pārņēmēja. Valsts ieņēmumu dienesta ieskatā „Pohjola Finance Oy" nodeva savu ārvalstu filiāli pati sev.

[6.3] Saskaņā ar Komerclikuma 135.pantu kapitālsabiedrība (tai skaitā sabiedrība ar ierobežotu atbildību) uzskatāma par nodibinātu un iegūst juridiskas personas statusu ar dienu, kad tā ierakstīta komercreģistrā, tā ir juridiska persona.

2008.gada 3.novembrī Komercreģistrā tika reģistrēta SIA „Pohjola Finance". SIA „Pohjola Finance" ir patstāvīga juridiska persona. Somijā reģistrētais uzņēmums „Pohjola Finance Oy" ir cita patstāvīga juridiska persona, kas Latvijā reģistrējusi savu filiāli. Ievērojot minēto, nepamatots ir Valsts ieņēmumu dienesta arguments, ka filiāle tika nodota tai pašai, nevis citai sabiedrībai.

[6.4] Komerclikuma 22.pants noteic, ka filiāle pati par sevi nav juridiska persona, bet gan ir uzņēmuma organizatoriski patstāvīga daļa, kura teritoriāli vai citādi nošķirta no galvenā uzņēmuma un kuras atrašanās vietā attiecīgā komersanta vārdā sistemātiski tiek veikta komercdarbība. Filiāles ekonomiskā jēga ir komercdarbības teritoriālā ekspansija bez jauna tiesību subjekta izveidošanas.

Komercreģistrā 2004.gada 2.jūlijā tika reģistrēta Somijas komersanta „Pohjola Finance Oy" filiāle Latvijā „Pohjola

Finance". Tās darbības veids kreditēšanas pakalpojumi, finanšu pakalpojumi, sauszemes transportlīdzekļu iznomāšana u.c. Atbilstoši pieteicējas paskaidrojumiem „Pohjola Finance Oy" filiāle Latvijā „Pohjola Finance" nodarbojās ar līzinga pakalpojuma sniegšanu.

Ievērojot minēto, secināms, ka sabiedrība nodeva pieteicējai vienu savas darbības nozari. Arī Valsts ieņēmumu dienests nav apšaubījis, ka pieteicējai tika nodota „Pohjola Finance Oy" darbības nozare.

[6.5] Somijā reģistrētais komersants „Pohjola Finance Oy" (pārvedošā sabiedrība) nodeva savas darbības nozari – Latvijas filiāli – citam komersantam, proti, SIA „Pohjola Finance" (iegūstošā sabiedrība), un apmaiņā pret to ieguva minētās sabiedrības daļas.

Tādējādi Somijā reģistrētā komersanta „Pohjola Finance Oy" filiāles mantas, tiesību un saistību nodošana SIA „Pohjola Finance" apmaiņā pret tās akcijām atbilst likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļā definētajam jēdzienam „saimnieciskās darbības veida nodošana".

[6.6] Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 14.panta pirmā daļa nosaka, ja saskaņā ar šo likumu izdarītās nodokļa maksātāja taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu koriģēšanas rezultāts ir zaudējumi, kas radušies līdz 2007.gadam, tos var segt hronoloģiskā secībā no nākamo astoņu taksācijas periodu apliekamā ienākuma. Ja saskaņā ar šo likumu izdarītās nodokļa maksātāja taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu koriģēšanas rezultāts ir zaudējumi, kas radušies taksācijas periodā, kas sākās 2008.gadā, vai pēc tam, tos var segt hronoloģiskā secībā no nākamo taksācijas periodu apliekamā ienākuma.

Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 14.panta 11.[1]daļa paredzēja, ka iegūstošā sabiedrība saskaņā ar šā likuma 6.[2]panta noteikumiem ir tiesīga pārņemt pārvedošās sabiedrības iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus, kuri attiecas uz tai nodoto saimnieciskās darbības veidu vai veidiem, un segt šos zaudējumus saskaņā ar šā panta pirmās daļas noteikumiem tajā taksācijas periodā, kurā notikusi nodošana, un nākamajos taksācijas periodos.

Tātad SIA „Pohjola Finance" ir tiesīga Somijā reģistrētā komersanta „Pohjola Finance Oy" filiāles iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus segt no uzņēmumu ienākuma nodokļa apliekamā ienākuma tajā taksācijas periodā, kurā notikusi nodošana, un nākamajos taksācijas periodos. Valsts ieņēmumu dienests nepamatoti uzlika pienākumu pieteicējai labot 2009. un 2010.gada uzņēmuma ienākuma nodokļa deklarācijas. Pārsūdzētais lēmums šajā daļā ir atceļams.

[6.7] Pieteicējai bija tiesības apliekamos ienākumus samazināt par iegūtās filiāles iepriekšējo periodu zaudējumiem, tāpēc pieteicējas lūgums novirzīt uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksu 6104 latu apmērā citu nodokļu, nodevu vai obligāto maksājumu veikšanai bija pamatots. Attiecīgi Valsts ieņēmumu dienesta atteikums novirzīt pārmaksu ir nepamatots.

[6.8] Tā kā Valsts ieņēmumu dienests, izpildot tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību, pārmaksu jau novirzīja, tiesa var lemt vairs tikai par atteikuma tiesiskumu, bet ne par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 5.novembra spriedumu Valsts ieņēmumu dienests iesniedza apelācijas sūdzību, norādot šādus apsvērumus.

[7.1] Tiesa, taisot spriedumu, ir izdarījusi kļūdainus, tiesību normām neatbilstošus secinājumus, kas novedis pie nepareizas lietas izspriešanas.

[7.2] Lietā nav strīda, ka ārvalstu komersants „Pohjola Finance Oy" un SIA „Pohjola Finace" ir divas patstāvīgas juridiskas personas. Lietā ir strīds, vai konkrētajā gadījumā ir notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļas izpratnē un tādejādi būtu piemērojama likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 14.panta 11.[1]daļa.

[7.3] Konkrētajā gadījumā nav notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļas izpratnē, bet gan SIA „Pohjola Finance" vienīgais dalībnieks „Pohjola Finance Oy" 2009.gadā veica mantisko ieguldījumu tās pamatkapitālā, ieguldot „Pohjola Finance" Latvijas filiāles (kuras vienīgais dalībnieks arī ir „Pohjola Finance Oy") mantu, tiesības un saistības Latvijā.

Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā „Pohjola Finance Oy" (pārvedošā sabiedrība) savas darbības nozares citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) nav nodevusi, jo SIA „Pohjola Finance", kuras kapitāldaļu īpašniece ir „Pohjola Finance Oy", jau veica savu darbību Latvijā, un savas darbības nozari nav nodevusi apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu, jo tās tai 100 procentu apmērā jau piederēja arī līdz „Pohjola Finance" Latvijas filiāles likvidēšanai, tad nav izpildījušies likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļas nosacījumi un nav notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana, bet gan ir veikts mantisks ieguldījums SIA „Pohjola Finance" pamatkapitālā.

Turklāt galvenā uzņēmuma („Pohjola Finance Oy") pārstāvniecību, tai skaitā „Pohjola Finance" filiāles Latvijā, ieņēmumi un izdevumi jau bija jāņem vērā galvenā uzņēmuma bilancē, aprēķinot nodokļus Somijā. Līdz ar to SIA „Pohjola Finance" apliekamos ienākumus nav pamata samazināt par „Pohjola Finance" Latvijas filiāles iepriekšējo periodu zaudējumiem.

[8] Pieteicēja paskaidrojumā par Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību to neatzīst, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[8.1] Valsts ieņēmumu dienests, pretēji Administratīvā procesa 150.panta otrajā daļā noteiktajam, atsaucas arī uz pamatojumu, kurš nav bijis ietverts pārsūdzētajā lēmumā, tāpēc nav ņemams vērā. Apelācijas sūdzībā minētie argumenti nav pamatoti un neizriet ne no lietas faktiskajiem apstākļiem, ne arī no tiesību normām.

[8.2] 2009.gadā uzņēmums „Pohjola Finance Oy" (pārvedošā sabiedrība) nodeva saimnieciskās darbības veidu pieteicējai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret pieteicējas jaunizlaistām 430 daļām. „Mantisks ieguldījums" un

„saimnieciskās darbības veida nodošana" nav viens otru izslēdzoši apstākļi, proti, likums neierobežo veidu, kādā saimnieciskās darbības veids tiek nodots – mantiskā ieguldījuma vai pārdošanas ceļā.

[8.3] Valsts ieņēmumu dienests nepamatoti norāda, ka uzņēmumam „Pohjola Finance Oy", aprēķinot nodokļus Somijā, bija jāņem vērā visā pasaulē gūtie ienākumi un zaudējumi, tai skaitā arī filiāles zaudējumi.

Saskaņā ar Latvijas Republikas un Somijas Republikas konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu 23.pantu nodokļu rezidents, ņemot vērā visā pasaulē gūtos ieņēmumus/izdevumus, par pamatu ņem ieņēmumus/izdevumus, kādi ir atspoguļoti finanšu grāmatvedībā (pirms nodokļu nomaksas), veicot šo ieņēmumu/izdevumu korekciju atbilstoši savas nodokļu rezidences valsts tiesību normām un samazinot šī rezidenta ienākuma nodokli par nodokļa daļu, kas ir vienāda ar otrā valstī samaksāto ienākumu nodokli.

[8.4] Konkrētajā gadījumā atšķirība finanšu grāmatvedības un nodokļu grāmatvedības aprēķinos radusies pamatlīdzekļu nolietojuma aprēķināšanas dēļ finanšu grāmatvedības un nodokļu grāmatvedības vajadzībām. Valsts ieņēmumu dienests, liedzot pieteicējai izmantot pārņemtā saimnieciskās darbības veida (filiāles līzinga bizness) nodokļu vajadzībām aprēķinātos zaudējumus, pēc būtības liedz pieteicējai izmantot nodokļu vajadzībām aprēķināto pamatlīdzekļu nolietojumu.

[9] Tiesas sēdē Valsts ieņēmumu dienesta pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādīto argumentu pamata un lūdza noraidīt pieteikumu.

Pieteicējas pārstāves apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[10] Administratīvā apgabaltiesa, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[11] Pieteicējas mērķis, sākotnēji vēršoties Valsts ieņēmumu dienestā un pēc tam tiesā, ir panākt uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksas atmaksu (novirzīšanu) atbilstoši pieteicējas iesniegtajām deklarācijām. Šķērslis, kas pieteicējai liedz īstenot minētās tiesības, ir pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pienākums iesniegt precizētas uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas par 2009. un 2010.gadu un šā pienākuma pamatā esošais Valsts ieņēmumu dienesta uzskats, ka nav notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana uzņēmumu ienākuma nodokļa piemērošanas vajadzībām.

Līdz ar to tiesas kontrolei nodotais strīdus jautājums ir par to, vai konkrētajā gadījumā ir notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļas izpratnē un vai secīgi ir piemērojami minētā likuma 14.panta 11.[1]daļas nosacījumi par pārvedošās sabiedrības iepriekšējo taksācijas gadu zaudējumu pārņemšanu.

[12] Apgabaltiesa, izvērtējusi Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 5.novembra spriedumā ietverto motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtēja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un izdarīja tiem atbilstošu secinājumu, ka Somijā reģistrētā komersanta „Pohjola Finance Oy" filiāles mantas, tiesību un saistību nodošana pieteicējai apmaiņā pret tās akcijām atbilst likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļā definētajam jēdzienam „saimnieciskās darbības veida nodošana" un tādēļ pieteicēja bija tiesīga pārņemt filiāles iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus. Apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtajai daļai pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (*sk. šā sprieduma 6.1.-6.7.punktu*), atkārtoti tos pašus argumentus nenorādot.

[13] Apgabaltiesa nepiekrīt apelācijas sūdzībā paustajam Valsts ieņēmumu dienesta viedoklim, ka konkrētajā gadījumā nav notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 1.panta 14.daļas izpratnē.

Minētā norma saimnieciskās darbības veida nodošanu definē kā procesu, kad sabiedrība (pārvedošā sabiedrība), nebeidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod vienu vai vairākas savas darbības nozares citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu.

Šī norma ir saskaņota ar Padomes 1990.gada 23.jūlija direktīvas 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, 2.panta c) punktu, kurā definēts jēdziens „aktīvu pārvešana" (*„transfer of assets"*) – operācija, ar ko sabiedrība, kas nebeidz darbību, pārved citai sabiedrībai visas, vienu vai vairākas savas darbības nozares apmaiņā pret vērtspapīru pārvedumu, kas pieder pie pārveduma saņēmējas sabiedrības kapitāla.

No minētajām normām izriet, ka aktīvu pārvešana jeb saimnieciskās darbības veida nodošana ir notikusi, ja viena sabiedrība, kas nebeidz savu darbību, citai sabiedrībai nodod savas darbības nozari, pretim iegūstot pēdējās sabiedrības jaunizlaistas vai jau esošas akcijas.

Konkrētajā gadījumā ir izpildījušies visi minētie apstākļi – Somijā reģistrētais komersants „Pohjola Finance Oy" (pārvedošā sabiedrība) ir nodevis savu darbības nozari (filiāles Latvijā aktīvus un pasīvus) pieteicējai (iegūstošā sabiedrība), pretim saņemot 430 pieteicējas kapitāla daļas. Tiesību normas nepiešķir nozīmi tam, vai pārvedošā un iegūstošā sabiedrība ir savstarpēji saistītas. Nozīme ir tam, ka aktīvu pārvešana notiek starp divām patstāvīgām juridiskām personām un ka pārvedošā sabiedrība iegūst jaunas akcijas (iegūstošajai sabiedrībai jau piederošas vai no jauna izlaistas).

Pieteicēja arī ir iesniegusi Somijas nodokļu administrācijas apliecinājumu Somijā reģistrētā komersanta reorganizācijas

faktam (*lietas 2.sējuma 84.-86.lapa*). Tāpat pieteicēja ir sniegusi ticamu skaidrojumu par reorganizācijas nepieciešamību pamatotu komerciālu iemeslu dēļ (*lietas 2.sējuma 8.-54.lapa*), līdz ar to nav pamata secināt, ka aktīvu pārvešana būtu vērsta tikai uz tīri nodokļa rakstura priekšrocību iegūšanu un tādēļ būtu saskatāma tiesību ļaunprātīga izmantošana.

Šādos apstākļos apgabaltiesai nav pamata apšaubīt, ka ir notikusi saimnieciskās darbības veida nodošana. Šī procesa sekas ir pieteicējas tiesības pārņemt pārvedošās sabiedrības iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus, kuri attiecas uz tai nodoto saimnieciskās darbības veidu, un segt šos zaudējumus tajā taksācijas periodā, kurā notikusi nodošana, un nākamajos taksācijas periodos (likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 14.panta 11.[1]daļa). Šo iemeslu dēļ pārsūdzētais lēmums, ar kuru uzlikts pienākums precizēt pieteicējas iesniegtās uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas, atzīstams par prettiesisku.

[14] Tā kā dienests jau ir atmaksājis (novirzījis) pieteicējas prasīto uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksu, apgabaltiesa atsevišķi nelemj par pienākuma uzlikšanu dienestam veikt attiecīgas darbības, bet atzīst pieteicējas tiesības uz uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksu 8685,21 *euro* (6104 latu), kas izveidojusies par 2009. un 2010.gadu.

[15] Pieteicējai saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu atlīdzināma valsts nodeva par pieteikuma iesniegšanu 28,46 *euro* (*lietas 1.sējuma 10.lapa*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt SIA „Pohjola Finance" pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 29.septembra lēmumu Nr.22.4.6/66828 daļā par pienākuma uzlikšanu SIA „Pohjola Finance" iesniegt 2009. un 2010.gada uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju precizējumus.

Atzīt SIA „Pohjola Finance" tiesības uz uzņēmumu ienākuma nodokļa pārmaksu 8685,21 *euro* apmērā, kas izveidojusies par 2009. un 2010.gadu.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu SIA „Pohjola Finance" tās samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Konošonoka

Tiesneses I.Amona

S.Gintere